

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2296/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 4.Pkf.20.673/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Szegedi Törvényszék 4.Pkf.20.673/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Szegedi Járásbíróság 7.Pk.50.295/2022/80. számú végzésére kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (az alapügy kérelmezője) és a kérelmezett házasságából 2012-ben egy gyermek született. A felek házasságát a bíróság felbontotta, a gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására a bíróság a kérelmezettet jogosította fel. Kötelezte az indítványozót gyermektartásdíj megfizetésére, szabályozta továbbá az indítványozó és a gyermek közötti folyamatos és időszakos kapcsolattartást.
- [4] 1.2. Az indítványozó előzetes bizonyítás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte az Országos Mozgásszervi Intézet Pszichoszomatikus és Pszichoterápiás Rehabilitációs Osztály Tündérhegy (továbbiakban: OORI) megkeresését a kérelmezett egészségügyi dokumentációjának megküldése érdekében. Másrészt igazságügyi pszichológus és igazságügyi pszichiáter szakértő kirendelését indítványozta egy esetlegesen indítandó szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatására irányuló per elkerülése, valamint észszerű időn belüli befejezése céljából. Kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy a közötte és a kérelmezett között

folyamatban volt per jogerős befejezése óta eltelt időben a kérelmezett körülményeiben olyan változások következtek be, melyek okán a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése úgy biztosítható a legkedvezőbbben, ha a szülői felügyeletet az indítványozó gyakorolja.

- [5] 1.3. Az első fokon eljáró Szegedi Járásbíróság az előzetes bizonyítási eljárást 7.Pk.50.295/2022/80. számú végzésével befejezté nyilvánította. Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a kérelmezett vonatkozásában az OORI által kezelt és rendelkezésre álló dokumentumokat teljeskörűen beszerezte, továbbá az eljárás során igazságügyi pszichiáter szakértőt, valamint igazságügyi pszichológus szakértőt rendelt ki, akik a kirendelésben foglaltaknak eleget tettek, szakértői véleményüket előterjesztették. Az indokolás tartalmazta azt is, hogy az indítványozó által beszerezni kért, a kérelmezetre vonatkozó egészségügyi dokumentumok titokvédelem alá estek, így a bíróság elrendelte azok zártan történő kezelését. A bíróság álláspontja szerint ezt a védelmet az Alaptörvény VI. cikke indokolta. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a beszerzett egészségügyi dokumentumok – miután azokat a bíróság a szakértők rendelkezésére bocsátotta – nem teljeskörűen és csak közvetett módon, de a szakértői véleményeken keresztül mégis megismerhetőek voltak az indítványozó számára. Kiemelte továbbá, hogy az eljárás során beszerzett mindkét szakértői vélemény aggálytalan, a véleményi részben összefüggően, ellentmondásmentesen, hiánytalanul és nem homályosan rögzíti azokat az adatokat, vizsgálati módszereket, melyekre a szakértők a szakvéleményüket alapították, ezért azok nem hiányosak, összefüggőek, ellentmondásmentesek, helyességükhöz kétség nem fér. A szakértői vélemények kapcsán a bíróság kihangsúlyozta, hogy az igazságügyi pszichiáter szakértő rendelkezésére állt a szakértői vélemény elkészítésekor a kérelmezett zárójelentése, mely részletes információkat tartalmazott a kérelmezett bekerülési körülményeire, pszichés státuszára, a diagnózisára vonatkozóan. A pszichiáter ezen információk birtokában tett szakmai megállapításokat és terjesztette elő aggálytalan szakértői véleményét, melyet a felek egyike sem vitatott.
- [6] A bíróság hangsúlyozta, hogy bár az igazságügyi pszichológiai szakértői vélemény keltének időpontjában az OORI által kezelt egészségügyi dokumentumok nem teljeskörűen álltak a pszichológus szakértő rendelkezésére, azonban azok a bíróság álláspontja szerint a pszichológiai szakértői véleményt aggályossá nem tették.
- [7] Mindazonáltal ezen egészségügyi dokumentumokat a bíróság a pszichológus szakértő rendelkezésére bocsátotta, és a 7.Pk.50.295/2022/76. számú végzésével, 8 napos határidő tűzésével felhívta, nyilatkozzon, hogy az utólag rendelkezésére bocsátott egészségügyi dokumentumokban foglaltakra figyelemmel a szakértői véleményben foglalt megállapításait fenntartja-e, vagy esetlegesen indokolt azok módosítása, kiegészítése. A pszichológus szakértő a bíróság 7.Pk.50.295/2022/76. számú felhívására nyilatkozatot nem terjesztett elő, így a bíróság a

7.Pk.50.295/2022/76. számú végzésben foglalt jogkövetkezmény alapján úgy tekintette, hogy a szakértő a szakértői véleményben foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

- [8] Miután az előzetes bizonyítási eljárás a célját elérte, az elsőfokú bíróság befejezté nyilvánította azt. Az indítványozó újabb szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp) 275. § (5) bekezdése alapján mellőzte, valamint tájékoztatta a feleket, hogy a Pp. 338. § (4) bekezdése értelmében az előzetes bizonyítás eredményét a perben bármelyik fél felhasználhatja.
- [9] A végzéssel szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben a döntés megváltoztatását, az elsőfokú bíróság új igazságügyi pszichológus szakértő kirendelésére kötelezését kérte.
- [10] 1.4. A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését a 4.Pkf.20.673/2023/2. számú végzésével helybenhagyta. Az indítványozó fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elzárta őt az OORI-ban keletkezett kérelmezetti orvosi dokumentáció megismerésének lehetőségétől, ennek következtében attól is, hogy a szakértő irányába kérdéseket tehessen fel. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy az egészségügyi adat az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 3. § 3. pontja értelmében különleges adatnak minősül, amit a polgári perben a bíróság a Pp. 162. § (6) bekezdése alapján kezelhet. Mindezek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kérelmezetti hozzájáruló nyilatkozat hiányában az adatok zártan történő kezelését rendelte el. A bíróság kihangsúlyozta, hogy a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti perben a szülők nevelési alkalmasságának, a szülő-gyermek viszonyának, a gyermek érzelmi kötődésének pszichológiai vizsgálatok általi értékelése szakértői kompetenciába tartozik. Az előterjesztett szakértői vélemények tartalmazták a jogszabályban előírt tartalmi elemeket, mindenben megfeleltek az irányadó szakmai követelményeknek, ezért nem tekinthetők hiányosnak. Rámutatott a döntés arra is, hogy a szakértőnek nem feladata más szakértő – így az indítványozó által csatolt magánszakértői vélemény – szakvéleményének felülvéleményezése, valamint az a Pp. 302. § (5) bekezdése alapján kizárt is. Hangsúlyozta az indokolás, hogy a kirendelt pszichiáter szakértő a peres felek személyiségképét pszichiátriai szempontból értékelte a saját vizsgálata és a rendelkezésére álló egyéb adatok alapján. Az indítványozó által is elfogadott szakértői véleményében megállapította, hogy a kérelmezett nem szenved olyan pszichiátriai betegségben, amely a nevelési készségére kihatással lenne. Megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokon eljáró bíróság helyesen nyilvánította befejezté az előzetes bizonyítási eljárást, így alaptalannak ítélte a másodlagos fellebbezésen túl az elsődleges fellebbezést is.

- [11] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a szerinti panaszát, melyben a Szegedi Törvényszék 4.Pkf.20.673/2023/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Szegedi Járásbíróság 7.Pk.50.295/2022/80. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott végzések sértik az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) és (3) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését az alábbiak szerint.
- [12] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az eljáró bíróság nem alkalmazta a szükségesség/arányosság tesztet akkor, amikor korlátozta az indítványozó alapjogait és nem bocsátotta rendelkezésére a kérelmezett egészségügyi dokumentációját. A kérelmezett egészségügyi adatainak zártan kezelése nem igazolható, hiszen az elérni kívánt céllal – mely a gyermek mindenek felett álló érdeke – szemben aránytalan, így a bíróság által alkalmazott alapjogi korlátozás túllépett az alkotmányossági kereteken.
- [13] Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését sérti az indítványozó szerint az, hogy a bíróság úgy utasította el a kérelmezett szülő pszichiátriai dokumentációjának megismerését, hogy a gyermek mindenekfelett álló érdekét egyáltalán nem vizsgálta. A gyermek esetében pedig kiemelt jelentősége lenne annak, hogy a gyermek testi, lelki fejlődése olyan környezetben történjen, ahol a szülő nem a saját pszichés problémáival van elfoglalva. A bíróságnak tisztában kellett volna lennie azzal a ténnyel, hogy a kérelmezettnél a diagnosztizált betegségek a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődésére negatív hatást gyakorolhatnak. Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok csak annak tulajdonítottak jelentőséget, hogy a kérelmezett pszichiátriai dokumentációjának megismerését mindenképp megakadályozzák.
- [14] Az indítványozó megítélése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét okozták az eljáró bíróságok azáltal, hogy a pszichiátriai dokumentáció ismeretének hiányában nem tudott érdemi kérdést feltenni a pszichiáter szakértőnek, nem tudott hatékony fellebbezést írni, mivel elzárták a legfőbb bizonyíték megismerésétől. Az iratmegismerési jogának sérelme miatt a nyilatkozattételi joga, a hatékony jogorvoslathoz való joga, valamint a bírósághoz forduláshoz való jogának sérelmét is állítja a panaszos. A perben a bírónak már nincs mérlegelési jogosultsága, hogy az előzetes bizonyítási eljárás során keletkezett bizonyítékot befogadja-e a peres eljárás során, így a bírói mérlegelés hiánya kiüresíti a bírósághoz forduláshoz jogát is. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában levezeti, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a gyermekek védelméről és gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 136/A. § (6) bekezdését, amely rögzíti, hogy a másik szülőre vonatkozó, különleges adatot tartalmazó iratba az érintett írásbeli hozzájárulása hiányában milyen esetben lehet betekinteni, mely a panaszos szerint az eljárásban megvalósult, így az *contra legem* és

contra constitutionem jogalkalmazásnak minősül. A Törvényszék nem adott semmiféle érdemi magyarázatot arra, hogy ebben a kérdésben mi okból nem vette figyelembe a jogi normát és az azt alkalmazó kúriai határozatban foglaltaktól miért tért el. Az alkotmányjogi panasz szerint az eljáró bíróságok kiüresítették az Alaptörvényben biztosított védett alapjogokat, döntésüket nem a jogszabállyal összhangban hozták meg.

- [15] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [16] 3.1. A támadott végzést az indítványozó perbeli jogi képviselője 2024. március 13-án vette át, a panaszt az indítványozó 2024. május 11-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – terjesztette elő az elsőfokon eljáró bíróság útján. Az indítványozó a főtitkári tájékoztatásra is határidőben válaszolt: a tájékoztató levelet 2024. június 5-én vette át, válaszát pedig június 6-án adta postára, melyben alkotmányjogi panaszát továbbra is fenntartotta.
- [17] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [18] 3.2.1. Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapügy kérelmezője volt – fennáll.
- [19] 3.2.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz befogadásának feltétele, hogy az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés okozza az indítványozó alapjogának sérelmét. E rendelkezésből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasznak {lásd például: 3262/2018. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [9]; 3173/2018. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [6]; 3152/2018. (V. 7.) AB végzés Indokolás [18]}. Az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb

határozattal – befejező bírói döntések körét. Az Alkotmánybíróságnak tehát esetenként kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [40]}.

- [20] Az Alkotmánybíróság jelen esetben azt vizsgálta, hogy az indítványozó olyan döntéssel szemben terjesztette-e elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, amely a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben kifejtette, hogy a bírósági eljárást befejező végzésnek azok a végzések minősülnek, amelyek joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) befejeződik {3149/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [21]; 3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; 3152/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [21]}. Jelen esetben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás tárgyát a Pp. 334. §-a szerinti előzetes bizonyítási eljárás képezte, melyet az érdekelt fél kérelmére a per megindítása előtt folytattak le. Az eljárás az első- és másodfokú bíróság előtt egyaránt lefolytatásra került; joghatásaként az eljárás lezárult, a meghozott döntéssel szemben további jogorvoslatnak nincs helye. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott végzés a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntésnek minősül, így az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz tárgyát képezheti.
- [21] 3.2.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek – az alábbiak miatt – csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmazzák Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezek állított sérelme nem veti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {3434/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}.
- [22] 3.2.4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó részben nem a saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy a gyermek tekintetében nem az indítványozó gyakorolja a szülői felügyeleti jogot (lásd a Szegedi Járásbíróság 7.Pk.50.295/2022/80. számú végzése indokolásának tényállását), az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére alapított kérelem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben érdemi elbírálásra nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7], 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [23] 3.3. Az indítvány további része a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit csak részben teljesíti: *a*) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely

megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b*) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét; *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntéseket (Szegedi Törvényszék 4.Pkf.20.673/2023/2. számú végzése, valamint a Szegedi Járábíróság 7.Pk.50.295/2022/80. számú végzése) *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdései, VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) és (3) bekezdései, XXVIII. cikk (1) bekezdése]; *e*) indokolást arra nézve, hogy a támadott ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg.

[24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást, lényegében csak felsorolta azt a sérülni vélt alapjogok között. Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában írt követelményének, és annak elbírálására nincs lehetőség {lásd pl.: 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.

[25] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[26] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben azt kifogásolta, hogy a bíróság – a kérelmezetti hozzájáruló nyilatkozat hiányában – nem bocsátotta rendelkezésére a kérelmezett orvosi dokumentációját. Mind az első-, mind pedig a másodfokon eljáró bíróság döntésének indokolásában rámutatott ugyanakkor arra, hogy a szakvéleményt készítő igazságügyi szakértők rendelkezésére állt a teljes orvosi dokumentáció, mely alapján a szakvélemények elkészültek.

[27] Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás nemperes eljárás volt így annak keretein belül érdemi kérdés elbírálására nem került sor. Az eljárás során a bíróságoknak nem volt feladata a bizonyítékok mérlegelése, sem a bizonyítandó tények fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása, csupán a kért dokumentáció, valamint az azok alapján készült szakvélemények beszerzése. Ebből következően a gyermek jogaival nem is hozható összefüggésbe az indítványozó által állított módon.

[28] Az indítványozó által – a *contra legem* és *contra constitutionem* jogalkalmazással összefüggésben is – hivatkozott Gyvt. 136/A. § (6) bekezdése meghatározza, hogy az irat kérelmezetti hozzájárulás nélküli megismerésére csak az ott meghatározott

eljárások esetén van mód akkor, ha az a gyermek elhelyezésének megváltoztatására, a szülői felügyeleti jog rendezésére vagy a kapcsolattartás szabályozására, megváltoztatására irányuló bírósági eljárás megindításához elengedhetetlenül szükséges. Jelen esetben ezen feltételek vizsgálatára sor sem kerülhetett, mivel a nemperes eljárás célja csupán a szakvélemények beszerzése volt. Ebből következően pedig az indítványozó által kifogásolt *contra legem* jogalkalmazás kételye sem merülhetett fel.

- [29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul, abban egyet nem értését fejezte ki a támadott végzésekkel kapcsolatban.
- [30] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az

Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.

- [31] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [32] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-a és az 52. § (1b) bekezdés e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró